

СЕКЦІЯ 6 - УПРАВЛІНСЬКІ ТА ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТА ПІДПРИЄМСТВ, СОЦІАЛЬНІ ПРОЦЕСИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

БОЧАРОВА В.С., студентка, г. Харьков, НТУ «ХПИ»
ДЕМЁХИНА Е.А., доцент, г. Харьков, НТУ «ХПИ»

НЕОБХОДИМОСТЬ ПОВЫШЕНИЯ ЭНЕРГОЭФФЕКТИВНОСТИ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ЭКОНОМИКИ

Устойчивое развитие экономики Украины в сегодняшних реалиях невозможно без стремления к энергетической независимости страны, ведь в современном мире энергетическая независимость является фундаментом для проведения независимой политики государства в целом. В президентской «Стратегии реформ – 2020» тема энергонезависимости и энергоэффективности выделена особо, тем более, что 1 ноября 2014 г. вступило в силу Соглашение об ассоциации Украины с ЕС, содержащее в том числе и раздел о повышении энергоэффективности украинской экономики.

По данным Международного энергетического агентства и Всемирного банка, за последние тридцать лет энергоёмкость ВВП развитых стран уменьшилась примерно на 38 процентов и составляет от 0,06 т условного топлива (т.у.т.) в Дании до 0,12 т.у.т. в США на 1 тыс. долл. ВВП. Украина с показателем 0,3 т.у.т. значительно отстаёт от лидеров, несмотря на снижение энергоёмкости ВВП с 1990 г. на 28 процентов.

Основным топливом в структуре потребления энергоносителей в Украине является газ, на долю которого в энергобалансе страны приходится около 40 процентов, что вдвое превышает среднемировой показатель в 20 процентов. После пика потребления газа в начале 1990-х годов (120 млрд. куб. м. ежегодно) объёмы потребления неуклонно сокращались, стабилизировавшись в последние пять лет на уровне 50-60 млрд. куб. м. в год. Собственная добыча газа обеспечивала Украине 40 процентов годовой потребности, а остальные 60 процентов импортировались, преимущественно из России. Такая высокая зависимость от импорта с одновременно неэффективным потреблением в прошлом была обусловлена низкими ценами за газ, не превышавшими до 2005 г. 50 долл. за 1 тыс. куб. м. Нередко оплата за газ производилась украинскими товарами, делая его закупки выгодными для отечественной экономики. В такой ситуации развитие собственной добычи газа в ближайшей перспективе не рассматривалось вплоть до последнего времени, когда цены на газ для рынка Украины за несколько лет резко повысились, ещё больше обострив острые проблемы отечественной экономики и вынудив потребителей заняться энергосбережением и повышением энергоэффективности.

Одной из главных задач для Украины на ближайшую перспективу должно стать масштабное освоение потенциала возобновляемых энергетических ресурсов, в частности всех видов альтернативной энергетики – ветровой, солнечной, малой гидроэнергетики. В Украине есть огромный потенциал для развития биогазовых и биотопливных технологий. Германия, приняв в 2000 г. закон о возобновляемых источниках энергии, к 2011 г. довела их долю в энергобалансе страны до 20

процентів, а в ЄС енергія біомаси забезпечує вже 15 процентів всієї теплової енергії. В Китаї грамотна регуляторна політика привела до росту фотовольтаїчних потужностей в 7 разів всього за один рік.

Щоб досягти таких ощутимих показників, Україні необхідно повністю усвідомити проблеми залежності економіки від імпорту енергоносіїв і розробити державну політику, направлену на забезпечення енергоефективності. В частині, необхідно ввести нові правила для енергоринку, який зараз викривлений на користь монополістів, виробляють достатньо енергії і отримують лоббістську підтримку від держави.

Список використаних джерел: 1. В. Землянский. Перспективы развития «зелёной» энергетики Украины. www.aif.ua; 2. П.Порошенко: «Стратегия реформ — 2020». <http://reforms.in.ua/2020/>

ДИКАНЬ О.В., к.е.н., доцент, м. Харків, Український державний університет залізничного транспорту, кафедра «Менеджмент і адміністрування»

НЕЗАКОННА ТА НЕСУМЛІННА КОНКУРЕНЦІЯ

Сучасний світовий ринок є складною системою, що постійно змінюється від попиту і пропозиції товарів і послуг. На ці процеси впливають виникнення нових потреб, нові технологічні зв'язки, нові організаційні форми співпраці, нові методи конкуренції.

Світовий ринок пред'являє дуже жорсткі вимоги до конкурентоспроможності фірм. Але якщо товар або послуга фірми успішно продаються на зовнішньому ринку, то це вказує на її міжнародну конкурентоспроможність.

Західні держави вже наприкінці XIX ст. розмежували конкуренцію на два види: законну і незаконну, що згодом отримала назву "недобросовісна конкуренція".

Проявами недобросовісної конкуренції у сфері зовнішньоекономічної діяльності є здійснення: демпінгового імпорту; нелегітимного субсидованого імпорту; несанкціонованого реекспорту окремих товарів; інших дій, що законами України визнаються недобросовісною конкуренцією.

З огляду на засоби, які застосовують суперники в конкурентній боротьбі конкуренцію можна умовно поділити на сумлінну й несумлінну.

Основними методами сумлінної конкуренції є:

- зниження цін ("війна цін");
- підвищення якості продукції;
- розвиток до- й післяпродажного обслуговування;
- створення нових товарів і послуг з використанням досягнень НТР.

Поряд з методами сумлінної конкуренції існують і інші, менш законні, методи ведіння конкурентної боротьби – несумлінна конкуренція.

Основними методами несумлінної конкуренції є:

- науково-технічне, економічне (промислове) шпигунство;
- підробка продукції конкурентів;
- підкуп і шантаж;
- обдурювання споживачів;
- махінації з діловою звітністю;
- валютні махінації;